

ВИЛЕНСКІЙ КУРЫЕР

ВѢСТНИКЪ WILEŃSKI

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

GAZETA URZĘDOWA.

„ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ“ выходитъ по ВТОРНИКАМЪ и ПЯТНИЦАМЪ. Условія подписки: Цѣна за годъ 10 р., съ пересылкою 12 р.; за полъ года 5 р., съ пересылкою 6 р.; за четверть года 2 р. 50 к., съ пересылкою 3 р.; за 1 мѣсяць 84 к.— За объявленія платится за строку 17 к. сер.

Кантора редакціи въ Вильнѣ, на Дворцовой улицѣ, въ Гимназіальномъ докѣ.

„KURYER WILEŃSKI“ wychodzi co WTOREK i PIĄTEK. Cena roczna r. sr. 10, z przesyłką 12 rub.; półroczna 5 rub., z przesyłką 6; kwartalna 2 r. 50 k., z przesyłką 3 r.; miesięczna 84 kop.— Za ogłoszenia płaci się za każdy wiersz po kop. sr. 17.

Biuro redakcyi w Wilnie, przy ulicy Biskupiej (Dworcowej), w murach po-unwersyteckich.

СОДЕРЖАНІЕ: Внутреннія извѣстія: Высоч. Грамоты.— Указы Сената.— Перемѣненія и назначенія.— Объявленія комитета размежеванія зап. губ.— Вѣсти и слухи.

Иностранная извѣстія: Общее обозрѣніе — Н. Малиновскаго. Папа и Конгрессъ. Франція. Англія. Австрія. Італія. Телеграфныя депеши.

Литературный отдѣлъ: Отъ редакціи. Вильно. Путешествіе по Замковой улицѣ — П. Кукольникъ. Стихотвореніе — Гвевр — А. Э. Одынца. Мокроновскій — біографическій очеркъ — І. Бартошевича. Обозрѣнія: мѣстное, всеобщее, (Ст. Петербургъ, Варшава), литературное. Письмо изъ Парижа. Сибирь. Виленскій дневникъ. Объявленія.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ст.-Петербургъ, 25 декабря.

Высочайшею Грамотою, 6 декабря, Всемилостивѣйше пожалованъ кавалеромъ Императорскаго ордена *Святаяго Благоутраго Великаго Князя Александра Невскаго, съ мечами*, командующій войсками праваго крыла Кавказской линіи, генералъ-лейтенантъ Григорій *Филимоновъ*, въ изъявленіе совершенной Монаршей признательности за долговременную, постоянно-отличную службу и важныя военныя заслуги, на пользу Кавказскаго края имъ оказанныя.

Указомъ правительствующаго сената, 30 ноября, за выслугу лѣтъ, произведены: по вѣдомству министерства народнаго просвѣщенія — въ статскіе совѣтники — коллежскіе совѣтники: исправляющій должность директора новогрудской гимназіи Феликсъ *Чащинскій*; въ коллежскіе совѣтники — надворные совѣтники: директоръ училищъ Могилевской губерніи Михаилъ *Боголюбскій* и исправляющій должность директора Кейданской гимназіи Мартинъ *Речинскій*; въ коллежскіе ассесоры — титулярный совѣтникъ, почетный смотритель Виленскаго уѣзднаго училища, почетный смотритель камеръ-юнкера двора Его Императорскаго Величества графъ Степанъ *Плятеръ*; въ губернскіе секретари — коллежскій-регистраторъ, бывшій почетный смотритель Витебскаго уѣзднаго училища, нынѣ причисленный къ министерству народнаго просвѣщенія Эдуардъ *Быковскій*.

Высочайшимъ приказомъ, по министерству, государственныхъ имуществъ, 18 ноября, за вѣдывающій Ковенскую палату, статскій совѣтникъ *Леодонъ*, назначенъ управляющимъ черниговскою палатою; исправляющій должность управляющаго Витебскою палатою, статскій совѣтникъ *Шаллинь* утвержденъ въ этой должности.

Высочайшимъ приказомъ, по вѣдомству министерства юстиціи, 31 октября, исправляющій должность помощника юрисконсульта консултанціи при министерствѣ юстиціи учрежденной, коллежскій ассесоръ *Синицынъ* назначенъ Виленскимъ губернскимъ прокуроромъ; утвержденъ въ должности товарища предсѣдателя Виленской палаты уголовного суда, исправляющій эту должность, коллежскій совѣтникъ *Бреннеръ*; Виленскій губернскій прокуроръ, коллежскій ассесоръ *Синицовъ* уволенъ отъ должности, съ причисленіемъ къ департаменту министерства юстиціи.

Высочайшимъ приказомъ, по министерству внутреннихъ дѣлъ, 30 октября, служащій въ канцеляріи Виленскаго военнаго, гродненскаго и ковневскаго генералъ-губернатора, въ званіи камеръ-юнкера двора Его Императорскаго Величества, титулярный совѣтникъ графъ *Тышковичъ* уволенъ въ отставку, за границу, на одинъ годъ.

Викарію Кіевской епархіи, епископу Чигиринскому *Антонию*, Всемилостивѣйше повелѣно быть епископомъ смоленскимъ и дорожубужскимъ.

Государь Императоръ въ 19 день м. октября мѣсяца Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Открыть комитетъ для опредѣленія главныхъ началъ размежеванія Западныхъ губерній, передавъ для его соображеній и дѣло по этому предмету, производившееся до сего времени въ правительствующемъ сенатѣ и министерствѣ юстиціи. Комитетъ этотъ образованъ подъ предсѣдательствомъ помощника управляющаго межевымъ корпусомъ, генералъ-майора Геденова, изъ управляющихъ палатами государственныхъ имуществъ Западныхъ губер-

ТРЕЩ. *Видомости крајовые:* Найвысше Розказы.— Указы Сенату, прѣмещенія и назначенія.— О odkryciu komitetu pomiaru gubernii zachodnich.— *Видомости побѣдне.*

Видомости заграничне. Поглядъ огólny — N. Malinowskiego. Papiież i Kongres. Francya. Anglia. Austrya. Włochy. Depesze telegraficzne.

Діалъ літеракцї: Od redakcyi. Wilno. Podróż po ulicy Zamkowej — P. Kukolnika. Gwebr — wiersz A. E. Odyńca. Mokronowski, szkic biograficzny przez J. Bartoszewicza. Przeglądъ: miejscowy, wszechstronny (Petersburg, Warszawa), i literacki. List z Paryża. Rozmaitości. Dziennik Wileński. Ogłoszenia.

WІADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25 grudnia.

Przez Najwyższy Dyplomata, 6 grudnia, Najłaskawiej został mianowany Kawalerem CESARSKIEGO Orderu *Świętego Prawowiernego Wielkiego Księcia Alexandra Newskiego, z mieczami*, dowodzący wojskami prawego skrzydła linii Kaukaskiej, generał-porucznik Grzegorz *Filipson*, na okazane zupełnej Monarszej wdzięczności za długoletnią, zawsze odznaczającą się służbę i ważne zasługi wojenne, okazane przezeń, dla dobra kraju Kaukaskiego.

Przez ukaz rządzącego senatu, 30 listopada, za wysługę lat, zostali mianowani: w wydziale ministerstwa narodowego oświecenia — radcami stanu — radcy kollegialni: pełniący obowiązek dyrektora gimnazjum Nowogrodzkiego Felix *Czasznicki* i radcami kollegialnymi, radcy dworu: dyrektor szkół gubernii Mohylewskiej Michał *Bohojawlenski*, i pełniący obowiązek dyrektora gimnazjum Kiejdańskiego Marcin *Reczynski*; assezurem kollegialnym — radca honorowy, dozorca honorowy Wileńskiej szkoły powiatowej, kamer-junkier Dworu Jego Cesarskiej Mości hrabia Stefan *Plater*; sekretarzem gubernialnym — rejestrator kollegialny, były dozorca ho-

norowy Witebskiej szkoły powiatowej, obecnie zaliczony do ministerstwa narodowego oświecenia Edward *Bykowski*.

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, w wydziale ministerstwa dóbr państwa, 18 listopada, zawiadujący izbą Kowieńską, radzca stanu *Leudin*, został mianowany zarządzającym izbą Czernihowską; pełniący obowiązek zarządzającego izbą Witebską, radzca stanu *Szylling* został utwierdzonym w tym obowiązku.

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, w wydziale ministerstwa sprawiedliwości, 31 października, pełniący obowiązek pomocnika juryskonsulta konsultacyi przy ministerstwie sprawiedliwości ustanowionej, assesor kollegialny *Sinićyn* został naznaczonym Wileńskim prokuratorem gubernialnym; zostaje utwierdzony w obowiązku towarzysza prezidenta Wileńskiej izby sądu kryminalnego, pełniący ten obowiązek, radzca kollegialny *Brenner*; wileński prokuror gubernialny, Assesor Kollegialny *Stepow* został uwolnionym od obowiązku, z zaliczeniem do departamentu ministerstwa sprawiedliwości.

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, w wydziale ministerstwa spraw wewnętrznych, 30-go października, służący w kancelaryi Wileńskiego wojennego, Grodziańskiego i Kowieńskiego generał-gubernatora, w godności kamer-junkra dworu Jego Cesarskiej Mości, radzca honorowy hrabia *Tyszkiewicz* został uwolniony na urlop, za granicę, na rok jeden.

Wikaryuszowi dyecezyi Kijowskiej, Czygiryńskiemu biskupowi *Antoniemu*, Najłaskawiej rozkazano być biskupem Smoleńskim i Dorohobuzskim.

Jego Cesarska Mość w dniu 19 października Najwyżej rozkazać raczył: 1) Ustanowić komitet dla ułożenia zasadniczych przepisów rozgraniczenia gubernii zachodnich, na którego rozpatrzenie oddać też sprawę tyczącą się tego przedmiotu, której przewodniczył się dotąd w rządzącym senacie j. w ministerstwie sprawiedliwości. Komitet ten utworzyć pod prezydencją pomocnika, zarządzającego korpusem granicznym, generał-majora Gedeonowa, z zarządzających izbami dóbr państwa gubernii zachodnich, z doświadczeńszych i najbardziej oświadczenio-

Въ послѣднее время Русскіе журналы и газеты, съ истинною гражданскою доблестью пролагающія путь къ гласности, этому вѣрнѣйшему средству къ осуществленію благихъ преднамѣреній правительства, обратили особенное вниманіе на Западныхъ губерній Россіи. Край этотъ, богатый своего исторіею, литературою, еще въ XVI вѣкѣ занявшею почетное мѣсто и столь многосторонне развитою въ послѣднее столѣтіе, до сихъ поръ еще мало извѣстенъ въ Русской литературѣ; но слава Богу, въ настоящее время, Русская журналистика начала смотрѣть на него съ болѣе серьезнымъ направленіемъ и пожелала разооблатить тѣ многосложныя гардины, подъ коими прежде, какъ здѣсь, такъ и вообще въ Россіи, нерѣдко лежалъ, мелочное искательство, чиновническое желаніе выслужиться, скрывали истину, пятнали доблесть, заблужденіямъ давали гигантскіе размѣры несправимаго зла, искажали даже самую исторію. Нынѣ желаніе уяснить и приступить къ серьезнымъ выводамъ и заключеніямъ, сдѣлалось столько же сильнымъ, сколько всеобщимъ. Мы счастливы, что имѣемъ возможность въ нашемъ Вѣстникѣ, открывая настоящій учено-литературный отдѣлъ, присоединиться къ благороднымъ дѣятелямъ столь неутомимо и съ такимъ напряженнымъ усиліемъ пролагающимъ дорогу къ широкой гражданской средѣ и ея интересамъ. Заклячая всѣ необходимыя и полезныя свѣдѣнія въ прочіихъ

столбцахъ Вѣстника, мы назначаемъ этому отдѣлу исключительное направленіе знакомить публику, нечитающую по Польски, съ гражданственною, ученою, литературною, художественною, промышленною, и земледѣльческою дѣятельностію края. Читатель найдетъ здѣсь краткую, но точную лѣтопись замѣчательныхъ явленій и событій, указаніе и оцѣнку лучшихъ произведеній Польской литературы по всѣмъ ея отраслямъ, статьи историческаго, археологическаго, статистическаго и этнографическаго содержания, однимъ словомъ все то, что можетъ уяснить край и его жителей, въ отношеніи развитія, нравовъ, обычаевъ, все, что можетъ повести къ полнымъ выводамъ и дѣйствительному знакомству съ краемъ.

Не самонадѣянно, не безъ робости и внутренняго страха приступаемъ мы къ осуществленію столь важной задачи. Мы хорошо понимаемъ и предчувствуемъ всѣ трудности и препятствія, какія встрѣтимъ на этомъ пути; но это насъ не останавливаетъ, и мы всегда и вездѣ будемъ имѣть въ виду любовь и истину.

WІLNO.

Сегодня мы открываемъ сто первый годъ жизни Виленскаго Вѣстника *).

Истекшій годъ богатъ событіями, радующими сердце. Мы посвятимъ имъ особую статью въ нашей хроникѣ, а теперь скажемъ только нѣсколько словъ о болѣе замѣчательныхъ явленіяхъ въ послѣднее время.

Какъ часто случается, что награды и почести вызываютъ зависть, прѣвратные толки, недоброжелательство, такъ, что награжденный, часто бываетъ поставленъ въ самое ложное положеніе въ отношеніи къ обществу. Къ чести всѣхъ сословій нашего города и всего края, мы считаемъ обязанностію упомянуть о совершенно противномъ фактѣ. Дстойный и уважаемый нашъ губернскій предводитель дворянства, Александръ Фаддеевичъ Домейко, Всемилостивѣйше пожалованъ камергеромъ двора Его Императорскаго Величества и дѣйствительнымъ статскимъ совѣтникомъ. Эта высокая награда, этотъ знакъ Царской милости произвели всеобщій восторгъ и задушевную радость. Едва получено было это извѣстіе по телеграфу, какъ болѣе 200 члвѣкъ дворянъ, духовенства, чиновниковъ яви-

лись къ нему съ поздравленіемъ. Въ этомъ поздравленіи было такое неподдѣльное, глубокое чувство, что оно для него останется навсегда незабвеннымъ. А. Ф. Домейко принадлежитъ къ числу немногихъ людей, посвящающихъ всего себя общей пользѣ и интересамъ не только сословія избравшаго его своимъ представителемъ, но и всѣхъ остальныхъ. Кому у насъ неизвѣстно какое важное участіе принималъ онъ въ многознаменательномъ крестьянскомъ вопросѣ, съ какимъ самоотверженіемъ, съ какою любовію и постоянствомъ проходилъ онъ по этой благородной, но скользкой стези! Но не во одномъ этомъ его заслуги. Нѣтъ дѣла, нѣтъ случая, менѣе или болѣе совпадающаго съ его призваніемъ, въ которомъ бы онъ не принялъ самаго живаго участія. Его трудолюбіе, дѣятельность, могли бы служить примѣромъ. Честь Виленскому дворянству, избравшему такого предводителя, благословеніе Государю столь щедро награждающему истинныя заслуги.

У насъ начался уже балный сезонъ. 29 числа, былъ балъ у ея высокопревосходительства, Анастасіи Александровны Назимовой, по случаю дня рожденія Ея Супруга 20 декабря, отложенный на 29, по причинѣ Ея отсутствія. Балъ этотъ замѣчательнъ въ особености отличнымъ исполненіемъ любителями водевиля: „Хороша и умна, и глупа и дурна,“ въ которомъ участвовали гг-жи Вяткина, Луцкъ, гг.

*) Привилегія на изданіе въ Вильнѣ газеты на польскомъ языкѣ, дана была Іезуитской академіи Августомъ III-мъ, 22 февраля 1760 года.

